

Waata, ma kuulutan teile suurt rõõmu,
mis kõige rahwale peab saama.

Ann olgu Jumalale kõrges!

Armsad

Sõulupuu laulud

palwe ja kõnedega.

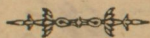
• Tallinnas, Trükitud A. Oit'i kuluga. •

Pöytä, oraku suonien
jätän sinni lede
Kuni iisskord minne
jälle näin teid.

Arno Tali

Uluarekhaar.

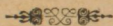
Auu õlgu Jumalale kõrges!

Armsad

Sõulupuu laulud

palwe ja kõnedega.

Maata, ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis kõige rahwale
peab saama.

Alide Laar.

*ostetud sel 18. Septembris
1896.*

Tallinnas.

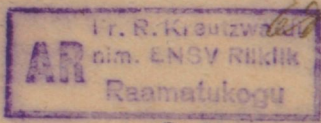
Trükitud A. Dill'i kulusiga.

245

Ar 895

Auu

St. Laar.

99368 X

Эстляндская Евангелическо-Лютеранская Консисто́рія симъ удосто́вряетъ, что къ печатанію этой книги со стороны сей Консисто́ріи препятствій не имѣется.

Ревель, Вышгородъ, 9-го Сентября 1895 г.

St. Laar.

Вице-Президентъ,

Генераль-Суперъ-Интендентъ: Л. Хершельманнъ.

№ 903.

За Секретаря: Р. Гофманъ.

Довзволено Цензурою. — Юрьевъ, 30-го Сентября 1895 года.

St. Laar.

"E. A. L."

Jõulu õhtul.

Wiisil: Armas Jeesus awita.

Lapsed, tulge kermeste,
Jõulu-puu on ehitatud;
Olge rõõmsad järgeste,
Küünlad põlema ju pandud.
Armsad anded filmi paisti'wad,
Tuled, nii kui tähed hiilgi'wad.

Lapsed, nüüd on jälle kae.
Teil see kallis Jõulu vösse,
Mill' see kallis taewa päe
Paistab kõige ilma sisse.
Lapsed laulge, laulge kenast
Dma armsa hinge wennast.

Wiisil: Jumal maa ja taewa Looja.

Lapsed tulge, Jeesus hüüab
Teid nüüd Jõulu rõõmule;
Ta teid õndsaks teha püüab,
Ta on teie sõbrake!
Minge andke nüüd tal' suud:
Ta teil kingib taewa hüüd.

Lapsed, laulge Halleluja
Nüüd sell kalli vössel ka,
Jõulu-puu on õnnetooja

Dma kalli ehtega;
See teil meelde tuletab,
Et teil' taewas rõõmu saab.

Dmal wiisil.

Rui armsast Jõulu-puu nüüd hiilgab
Ta paistus wäga kallis meil!
Meid kõiki rõõmuga ta täidab
Rui ütles: „Jesús sündin'd teil!“

Kõik lapsed seiswad rõõmsal näul,
Silm naerab, süda rõõmustab;
Oh õnnist rõõmu, kallil Jõulul,
Mis kõigi waimu jahutab!

Raks Inglise rõõmsast tuppä tulid
Ja ükski film ei näinud neid,
N'ad Jõulu-puu ees palwet tegid,
Ja teretasid lahkest neid.

Mei' laste hulga peale waates.
Ütlesid juure rõõmuga:
„Meid armas Jesús seie saatis,
Teid õnnistama armuga!“

Oh õndsad lapsed, õndsad wanad,
Kes Jõulu rõõmu maitsete!
Teil Jõulu pühad wäga kenad,
Rui karjastega ruttate.

Betlemma lauta — Jesust waatma
Ja teda kiitma, tänama, —
M'e tuleme teid jenna saatma
Ja walgust teile näitama!

Suur walgus paistab Jõulu bössel.
Oh rõõmu, rõõmu patustel!
Nüüd lapsed, wanad tõtke palwel,
Immanuel! toob elu teil!“

Omal wiisil.

Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Rui haljad on su oksad!
Ei mitte üksi suisel a'al,
Waid talwel ka siin külmal maal.
Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Rui haljad on su oksad!

Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Sa oled mulle armas!
Sind jõuluks metsast tuuakse,
Ja küünlad külge pannakse.
Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Sa oled mulle armas!

Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Su külges jõulu kingid!
Su hiilgaw walgus rõõmustab,
Meil taewas meele tuletab.
Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Sa rõõmu meile kingid!

Omal wiisil.

Neil karjastel wäljal wiist nure on käes,
Et patuste lootus ei ilmu ju wäes.
Mis Abraami kiinitus, Isaaki rõõm,
Mis Jaakobi julgus ja Daweti kroon,
Ja Daweti kroon.

Näe taewas lööb walgeks, ja läigib kui päit',
Üks Ingel neil ilmub, sest ehmatab kõik;
Ta riided on walged, ta jume on elk,
Ta särab ja hiilgab, kui heledam wäik,
Rui heledam wäik.

Ju kuumab kõik loodus jee paistuse sees,
Ja äkitselt seisab ta karjaste ees;

Ta ütleb: miks kardate? lõptu kõik hirm,
Teil' Kristus on sündin'd, oh waatke mis arm!
Oh waatke mis arm.

Ra Inglise näha'se pühade hull,
Kes Jesandat kiidab, et appi meil tulnd;
„Auu Jumalal kõrges ja rahwal hea meel,
Kes usust saab õigeks, sell rahu on teal,
Sell rahu on teal!

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt.

Nüüd jõudnud kätte õnnis õõ,
Kus seisab kõik maailma töõ
Ja walguš särab selgemalt
Kui tuhat päiksel taewa alt.

Betlemma lautas tõuseb päew,
Mis siis ka kindlalt seisma jääb,
Kui hukka lähneb meri, maa
Ja taewas ühes nendega.

See päew on helde Jesute,
Kes sünnib täna ilmale
Ta wõidab patu pimedust
Ja atwab meile taewa uft,

See walguš aitab aidata
Meid taewa, kus meil pärismaa
See walguš meil uut elu toob.
Ja Jumalale lapsiks loob.

• Püha õõ.

Rirjatunnistus: Mu hing! kiida Jehowat, ja kõit
mis minu sees, tema püha nime.

Mu hing! kiida Jehowat, ja ära
unusta mitte tema heategemisi ära.
Paul 103, 1. 2.

Sest üks laps on meile sündinud,
üks poeg on meile antud, kelle õla
peal ta walitsus on, ja temale
pannakse nimi: imelik, nõuandja
wägew Jumal, igawene isa, rahu
würst. Jeseia 9, 5.

Armsad hinged ja iseäranis armsad lapsed, kes teie
Jõulu pühasi nii suure igatsusega olete ootnud,
nüüd on nad käe, kus teie silmad suure rõõmuga
Jõulu tirkide peale waatawad, mida teile teie
armsad wanemad Jeesuse sündimise auuks ja rõõ-
muks on walmistanud. Teie rõõm peab kalli ja
püha lapse Jeesuse sündimise üle aga kõige suurem
olema, sest et ta teil wennaiks ja sõbraks on saa-
nud, mille üle ka pühad taewa inglid ütlemata
suurt rõõmu tundsiwad, nii et nad maa peale
tuliwad ja Betlemma wäljal laulsiwad ning seda
kõigeesitels karjastele teada andsiwad, et Jeesus oli
maailma sündinud. — Armastage selle pärast
Jeesust, et ta maailma sündis, sest muidu ei oleks
keegi wdinud õndsaks ega ka taewa saada.

Wiisil: Kõit kallis hinge õnnistus.

Et kuulgu taewas, kuulgu maad,
Mis rõõmu räägib ingel,

Mis neli tuhat aastat nad
Ju oodand ühel hingel:
Nüüd wiimaks aeg on täide läind
Et Jumal armust tarwis näind
Maailma patust peasta.

Nii kui ingel selkorral, kui Jeesus Betlemma
lautas oli sündinud, waga karjastele ütles: „Arge
kartke! sest waata, ma kuulutan teile suurt rõõmu.“
Nõnda ütleb ta ka tänagi meile waimus, ehk meie
seba küll ei näe:

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt.

Oh rahwas ärge kofuge,
Waid pange hästi tähele,
Mis rõõmu ma teil kuulutan
Ja kuulutama kõigil' saan.

Teil täna sündind Betlemmas,
On igatsetud Messias,
Kes Isand ise igawest
Ja lahkeb siiski taewastest.

Ta tuleb peastma patu käest
Ja saadana ja surma wäest,
Ta omaks teid kõik walitseb
Ja taewa riigi lapsiks teeb

Et teda üles leiate,
Siis täheks olgu teile see:
Ta hingab weiste lauda sees
Ja magab sõimes teie ees!

„Auu olgu kõrges Jumalal
Ja rahu maa peal, taewa all,
Ja inimestest hea meel
Nii nüüd kui edespidi weel!“

Ja nii kui need wagad karjatsed, kes inglite
laulu oliwad kuulnud, selle peale ütlesiwad: „Et
läki nüüd Betlemma ja waadake seda asja, mis
on sündinud ja mis Jeesand meile teada annud;“
nõnda rutakem ka meie kõigil waimus Betlemma
lauta ja kummardagem oma armast Snnistegijat
ja taewa kuningat, kes meid tuli ära peastma,
kõigest saatust, surmast ja kurati wäest.

Wiisil: Ma tulen taewast illewelt,

Et läki Betlehemma nüüd
Ja waadake, mis ime hüüd
On Jeesand meile walmistand
Ja Jõulu kingitusets ann'd.

Ju sündind ilma Jeesus Krist
Siin aitma iga inimest,
Ja waata, isa hingab seal
Maas mähtmes sõimes põhu peal.

Oh ta küll alles nõdruke,
Ei ühtigi see wiga tee;
Ta kõige ilma kuningas,
T'al wõimus taewas, wõimus maas.

Üks ainus sõna tema suust
Ja läbi käib see päiksest, kuust,
Ka ingleid ilmub leegion
Ja kummardamas iga kroon.

Ja siiski, oh mis rõõm on see,
Mis kuulutataks kõigile:
Meid wennaks hüüab Mitaja
Ja kätt meil pakub armuga.

Tõest Paradiis on Betlehem
Sest tõtakem ja langegem
Seal Jesu ette põlwili
Ja teen'gem teda alati.

Jah! wäga armas ja kallis on sellepärast see tänane Jõulu laupäewa õhtu, sest suuremat ega kallimat asja ei olegi enam maailmas, kui see, et Jesus maailma sündis, sest muidu ei oleks ükski hing wõinud hukatusest peaseada, seks pidi püha Jumala ainus poeg ilma sündima, temal ei oleks seda küll sugugi mitte tarwis olnud, aga tema hale süda ei tahtnud, et inimesed pidiwad hukka minema. Tema tahab üksnes, et igauks peaks patust pöörma ja nõnda igawest elu pärima; miks pärast ei peaks meie siis rõõmsad olema, kui ingel meile seda rõõmust sõnumit ja esimest jõulu Ewangeliumi kuulutab, et meile nüüd see Snnis-tegija on sündinud, kes meid kõigist patust ja surmast peastab kus sisse meie Abdama langemisest saadil oleme sattunud, kus kõik inimesed ja loomgi õhtab ja ärapeastmist ootab. Jah! mis wõib rõõmsam olla, kui et meie patu ja kurati wõimusest wõime lahti peaseada ja wabaks saada, seda aita meid ise, kes sa selgest armust meie waeste patuste wastu oma taewaliku wäge ja auujärke maha jätgid ja seie häda orgu tulid waewa ja häda nägema, seks sündis find ainult armastus meie wastu. Armas-tuses kannatasid sa minu eest teutust, piina ja wiimaks koguni kibedat ja hirmust surma walu.

Oh lapsed! armastagem sellepärast oma kallist Jesust, kes meie kõikide heaks on maailma sisse tulnud, siis võime meie kõik niisama õndsaste siit maailmast lahkuda, kui see waga tütarlaps, kellest meie praegu tahame jutustada:

See oli ühes weikeses linnakeses Gestimaal, aastal 1875 ja just püha jõulu laupäewa pärast lõuna ajal, kui ühes waese rahwa, aga puhtaste ja korralikult seatud tuakeses, püha „Jõulu laupäewa õhtut“ ja sellega ühes Jesuse sündimise aega suure igatsusega oodeti. Nad oliwad selle piiskuga rahul, mis Jumal neile oli jäganud. Isa Jakob ja ema Anna istusiwad waitfelt aga siiski kurwalt oma ainsama armsa kaheteistkümnne aastase tütre Marie haige woodi ääres ja jutustasiwad pühast kirjast haige lapsele armsaid Jõulu lugusid. — Lapse wanemad on waga ja usklikud inimesed, kellele Jumala sõna ja tema tõutused armsad on ja selle sees ka oma last juba sündimisest saadil on kaswatanud ja sellega tutwustanud. Praegu teeb isa Piibli raamatu lahti ja loeb armsa healega ette, kuna ema ja haige laps ristipandub kätega wagusi pealt kuulawad: „Ja waata, sina Betlehem Ewrata Juudamaal,“ ja jälle, kuidas Jesus sündis Petlemma lautas. Laps oli waga raskestes haige, iga aasta ja iga kord oli ta suure igatsusega meie Issanda Jesuse sündimise õhtut ootanud, aga täna oli ta igatsetud ootamine iseäralik, ta luges ühtepuhku armsaid püha kirja salmisi, mis ema temale pähe oli õpe-

tanud. Wahe ajal jäi dues pimedamaks, laps uinus pisut magama, kuna isa ja ema kõrval olewa kambrikesesse läksivad ja weikese Idulu puuga, mis küünalde ja mõne weikese maiuse asjadega kaunistatud, tagasi tulivad. Kui ta nüüd wähe aja pärast ülesse ärkas, langes küünalde hele walgus ta näu peale, mis kui ära seletud oli, tõid ta olek oli wäga rõõmulik lahke, kuna ta jutustas: „Ma nägin unes, kui oleks see ilmsi olnud, et Jeesus oli lautas sõimes, t'al oli nii ütlemata armas ja ilus nägu, ta waatas naeratates mu peale ja sirutas oma weikese käekese minu poole!“ — Selle peale ütles ta jälle wähe aja pärast, kui pisut hinge tõmmates oli puhkanud: „Oh kui armas paistus on Idulu-puul, aga taewas on weel tuhat kord ilusam, ma tahan warssi Jeesuse juure minna, Jeesus kutsub mind! Taewas ei ole mull enam walu, aga millal tulete teie, armas isa ja ema taewa? Jeesus ootab teid ka!“ Isal ja emal läksivad seda kuuldes filmad niiskets, sest nemad armastasivad oma last ütlemata armastusega. Isa astus Idulu puu juure ja nõttis mõned sõõma kraamid ja andis tasakeste neid oma armsa tütrele. Laps naeratas ja pigistas ellaste oma armsa ja kallil isa kätt, kuna ema pisut peapatja kergitas. Laps aga wajus pitkamesti seljakille ja ütles tasakeste: „Mina lähen Jeesuse juure, tema kutsub mind!“ — Ta jäi selle peale wait ja waatas kui äraseletatud filmadega küünalde walguse peale, — ja ta hing oli ihust lahkunud. Ta oli

oma armsa Jესuse juure läinud, keda ta nii wäga oli ihaldanud. —

Armsad lapsed! kas igatsete ka teie kõigest südamest Jესuse juure minna, nii kui see õnnis laps Jესust igatses ja armastas ja kas saab ka teie lahkumine ja teise maailma kojumine üks niisugune olema? — Armsad wanemad! ärge kurwastage, kui teie lapsed noorest peast surewad, kes teab miks pärast see hea on, kas teile teie südame katsumisega, wõi et Jumal neid tahtis selle maailma hädaoru kuusatuste tormidest ärapeasta, mis ehk muidu nende hinge hukatuses oleks saanud; üks pea meie sellepärast palju ennemine endid Issanda püha tahtmise alla andes ütlemas: „Issand on annud, Issand on wõtnud, Issanda nimi olgu kiidetud,“ nii kui need wagad wanemad ütlesiwad ja teineteist trööstisiwad, pärast oma waga tütre õnnist kojuminemist. Nemad oliwad esite küll ka kurwad, aga nad lastisiwad endid Issanda waimust trööstida ja meie kõik peame selle lohta tõendama, et see üks õnnis lahkumine oli. Issand andku, et ka meie kõikide wiimne tund wõiks sõhårdune olla, kui sa, oh Issand! meid tuled ära kutsuma. Oh aita, et ka meie seda tänast Jõulu õhtut üksnes sinu püha nime auuks ja kiituseks pühitseksime, et meie ükskord õndsaks wõiksime saada, kus meil sinu juures taetwas, enam mingisugust waewa, nuttu ega õhkimist ei ole, ja kus Jესus ise kõik filmapisarad oma armsate filmist ärapühib. Amen.

Uskliku hinge wõidulaul.

Nüüd ma lähen
Nüüd ma lähen,
Et ma oma Jesust näen!
Et mu hing siin rahu leia,
Enne kui Su juure jõuan.
Seisjan sinu järje ees!

Minu päike,
Minu päike,
Pilwest paistad rõõmu läike;
Millal mina fenna jõuan
Usklikude seltsis nõuan
Sinu auu waatada?

Oh kui kaunid
Oh kui kaunid!
Inglid teie rõõmu laulud!
Kus on tiivad, kus on tiivad,
Mis mind kobe üles wiivad
Siionisse täna weel,

Hõiska süda,
Hõiska süda,
Üles Salemissse tõtta
Kuldse uulitsate linna
Hing kas rõõmu aimad fina!
Mis full walmistud on jeal.

Paradiis,
Paradiis!
Ma kui unistaja siin,
Sinu elu puude wilus
Jesust näen ta taewa ilus,
Isfand ja meid fenna wiid!

Palve.

Armas ja kallis Jõulu laps Jeesus! A landuses kummardame meie waimus sinu sõime ette, kus sa kui wäeti lapsukene sees hingad. Kui armas on sinu nägu, sa kõigeilusam inimeste laste seas! — Oh! sa ka küll wäeti ja nõdrute oled, siiski oled sa üht kõigesuuremat ja äraarwamata tööd tõrda saatnud, mis weel ükski siamaale ep ole teha wõinud. Sa jättsid oma taewaliku auu ja tõttasid meie waeste ning wiletsate patuste juurde, kes meie pimeduse wärsti riigis wangis olime. Ara peastma tulid sa meid meie wangi-kodadest; sa murdsid ahelad mis meid lõitsiwad, ja peastsid meid wägetwa käega kurati riigist! — Jah, armastus meie wastu, sundis sind seda tegema, armust jättsid sa oma taewaliku eluaseta, ning ruttasid meie ära kadunud hingesi peastma. Sa armastuse hallikas! mis wõime meie sulle sinu ärarääkimata armu töö eest anda, miska wõime meie sinu suurt äralunastamist tasuda! Sa siiski sa kutsud meid weel nime järel, sa tahad meie südameid omale saada, sa otsid neid. Wõtta oh Jeesand neid siis armust oma tänu ohwriks wastu, ning pese neid nende pattudest puhtaks ja uuennda neid! — Walgusta meie südamed ja anna meile tunda, et sa meie sees oled, ning meie üht õiget Jõulu rõõmu seeläbi maitsta wõime. — Püha rõõmuga on meie südamed täidetud, kui meie neid üli armsaid sõnu kuuleme, mis Betlemma wäljal

karjastele sai kuulutud: „Teile on täna Tatweti linnas Snnistegija sündinud, kes on Kristus see Issand!“ Misfugune rõõmusõnum meie waeste patustele! Meie, kes meie surma orgus tõõdsime on Snnistegija ja Arapeastija sündinud. Araawamata heldus. — Oh meie Issand ja meie Sumal, meie kuningas ja ülempreester, meie wahamees ja rahu würst, oh ole terwe oma armuliku tulemise eest, et sa meid waesid patusid ei ole põlganud. —

Oh ole terwe tulemast
Meid patust mitte põlgamast!
Sa tulid hädast aitma meid
Kes wõib see eest küll kiita sind?

Oh patuste rõõmustus, argade julgustus, waeste warandus, näljaste jahutus ja surijate kinnitus, sind kiidame meie sell õõdsal õõl, kelle sarnast weel ep ole olnud. Wägetw taewa ja maa Sooja, inimese soo armastaja, kurjawaimu kautaja, inglite seltsimees sind kiidame meie, sind täname meie sinu suure armu eest. Sind tõõstame meie kõõrgetks, meie kilp ja mõõk, meie armu päike ja igawese elu lootus. Oh mis õõnnis rõõmustus! — Kuidas magad sa looma lautas, kuis põõgened sa waenlaste eest, meie kõõige armsam. Miks andsid sa oma kääõd ja jalad naeltega risti paku külge kinni lüüja ja oma süõdant odaga läõbi pista? Sa kõõige püõham, kes sa keerubite seltsis istud ja kelle silmad patuste peale kui tuli on. — Tuhandetest

olgu su nimi kiidetud. Auu ja auustus, ning tänu olgu sulle, meie armas ja kallis Jeesus, meie Issand ja meie õndsaks tegija, et sa meie rifutud liha ja were sisse oled tulnud ja seda omale võtnud, ning seeläbi meid taewani ülendanud. — Seepärast auustagu ning kiitku sind tuhanded ja miljonid keeled sell kalli ja armsal Jõulu ööl, mill' sa meie heaks ilma sündisid, mill' sa meie patuste pärast pidid häda ja waewa sisse tulema. Oh võta ikka ka edespidi meie juures olla, ning meie seltsis elada ja juhutada meid oma püha waimuga. —

Seepärast kiitku meie hing Jehowat, ja ärgu unustagu mitte tema heategemisi ära, sest tema on see kes kõik meie ülekohut andeks annab ja ära parandab meie wigadused, kes meie elu lunastab hukatusest ja meid ehitab helduse ja halastusega kui krooniga.

Jgaweste olgu sinu nimi kiidetud!

Issa meie j. n. e.

A. O.

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt.

See õnnistus on meitele,
Sell ajal ilmud täieste;
Et Issand sündind Mariast,
Ja nähti sõimes haledast.

Ta tulnud suurest heldusest,
Meid aitma pimeduse seest.

See üle hing end rõõmusta,
Ja kiida teda lõpmata.

Siis kuule armas Jesuse
Su laste palwed heldeste!
Neil olgu puhas süda, meel,
Ja rõõmsast laulgu nende keel.

Auu, kiitus, tänu Jesusel!
Siin fenni kui saab osaks meil'
See õnnis aeg, mill taewas seal
Sind täiest kiidab meie heal!

Omajärgi.

Mis õnnis öö, seesarnast 'põlnud weel,
Mis oleks patustel, nii suure rõõmu tein'd,
Et oleks Kristust näin'd,
∴ Oh õnnis öö, seesarnast 'põlnud weel! ∴:

Mis walguš see, mis paistab taewa all?
Neil' waga karjastel, Petlemma wälja peal,
Üks ingel ilmub seal!
∴ Suur walguš sell, et läigib taewa all ∴:

Häid sõnumeid, ta annab kuulda neil',
Waat täna sündind teil, see Issand Kristus tõest,
Kes waastab surma käest!
∴ Häid sõnumid, ta annab kuulda neil. ∴:

See täheks teil: laps mähtmes sõime sees,
Mis lautas weiste ees, — ei aset paremat
Sell, kes loond taewast, maad!
∴ Küüd täheks see, laps mähtmes sõime sees. ∴:

Suur ingli laul, on kuulda taewa all:
„Auu kõrges Jumalal', ja rahu ilma peal,

Rõik rahvast hea meel!"

∴ Mis rõõmu laul, on kuulda taewa all. ∴

Wiisil: Oh Jesus Kristus tule sa!

Su sõime juures seisame,
Su ette waimus heidame
Sa kallid Maarja lapsuke
Ja meie armas Jესuke?

Su sündimine saadab tõest
Rõik turbtust meie südamest,
Sest kuuleme kõik rõõmuga:
„Teil sündind Õnnistegija!“

Nüüd kuulda! kõikis paitus teal,
Et Kristus sündind ilma peal;
Sest et need inglid taewast ka
Ju seda wõtwad kuuluta.

Meil õnnistus nüüd armust saab,
Patt, kurat surm ka taganeb
„Auu olgu meie Jumalal'
Ja rõõm ja rahu ilma peal.“

Õmal wiisil:

Jakobi täht tõuseb üles,
Rõik maailma walgustab;
Reitsit kannab omas süles
Poega, kes kõik rõõmustab.

Õõsse õitses karja hoibes
Kuuluf' ingli laulu heal;
„Auu Isal, rahu maa peal,
Õnimeestest hea meel?“

Abraam ootis, Isak lootis,
Jakob wõitles usu wäes;
Nemad aga seda aega
Mitte näinud ilma peal.

Jesaja, Jeremia,
Kõige püha meeste keel
Kiidab teda, patu häda,
Lõpetawad ilma pealt!

Nende ootus, õnnis lootus,
Jesús, kõige rahwa õnn
Hingab täna, oh mis tēna,
Weiste lautas — laste rõõm!

Waata sõber, laps mis nõber,
Kannab taewast õla peal,
Annab elu, wõtub walu,
Wiib meid surmast elu teel!

Oh sa õige, armu päike,
Mäita meile rahu teed,
Taewa selgus, hinge walgus,
Mja ära patu õõ!

Siin mu süda, Jesús seda,
Wõta, sind ta hinustab!
Taewa wara, keela ära,
Mis sind iial kurwastab.

Wiisil: Müüb Sumalale auustust.

Mu kuningas on tulemas,
Ta käsud kuulutse,
Kas oled süda walwamas,
Kas waesust tunnustse?

Mu kuningas on ligidal!
Su kuulutse ta heal:

Res kõrk, see lõpeb tema all;
Res madal tõuseb teal.

Mu kuningas on ulje ees,
Mu hing, et kummarda!
Ta tahab aset sinu sees,
Ta wästu ruttu ja.

Mu kuningas saab sulajeks,
Ta teeb sind isandaks;
Ja sinu heaks saab wäetimaks,
Ta teeb sind wägewaks.

Ma annan südant sinule,
Suur Isjand ülewelt!
Oy anna ennast minule.
See rõdmustab mu meelt!

Rõik saared, meri, taewas, maa,
Neeb hõisk'wad rõdmuga:
Rõik ingli wäed lauluga
Sind wõtwad teenida.

Halleluja! Halleluja!
Ma palun ärdast sind,
Immanuel, mu peastija,
Nüüd wõta omaks mind!

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt,

Rõõm kõla üle ilmamaa
Rõõm rõõmul rahwad rõõmušta,
Rõõm ela iga hinge sees,
Rõõm tee, et rõõmus igamees!

Ilm oli hoopis hukka läind,
Si ütski enam abi näind,

Ei lõpnud patu pimedus,
Ei kustund kurwa ahastus.

Nüüd häkist hüüab ingli heal:
„Nüüd Peastja ilmus ilma peal!
Kui laps ta lautas sündinud;
On sõimes mähkmes mähitud.“

Mis ootsid aasta tuhanded,
Mis soow'sid wagad südamed,
Mis ootis terve ilmamaa:
Nüüd täidetud on auuga.

Omäl wiisil.

Ei wõi paremat
Ega kallimat
Karjast küll wiist mitte leida,
Kui on Jesuse,
Meie karjane,
Kes meid armust wõtab hoida,
Eht küll Moses karja hoidis,
Jakob telgid üles seadis,
Waga Josep ka,
Tawet kandliga,
Karjatsed on enne olnud.

Siiski Jesuse
Parem karjane
Kes kõik omad talled korjab,
Wiib neid ülesse
Sia sülesse;
Ondsad on ta karja lambad!
Aga, kes ta armu põlg'wad,
Ja ta karjast eemal hoidwad,

Tuleb kohtupäew,
Siis neil hirm ja waew, —
Et n'ad wõera poole hoidnud.

Wiihil: „Artage,“ nii wahid hüüdwad.

Ristirahwas! kandlew wõtke,
Ja Issandale wastu tõtke,
Kes lunastust toob ilmale.
Onnis päew on ilmal ilmund
Ta hüüab: Jumal on sull' sündinud!
Dn inimene nii kui sa.
Sest ingli hulgaga,
Nüüd tule hõiskama.
Halleluja!
Kõik ilmamaa
Nüüd hüüdku ka
Auu Jumalale otsata.

Rõõmu healt on kuulda taewast,
Kõik pühad inglid laulwad rõõmsast
Betlemma waikie wälja peal:
„Auu nüüd kõrges Jumalale
„Ja rahu tulgu maa peal jälle, —
„Ring inimestest hea meel!“
Oh hing, siis wõta ka
Issandat tänada,
Kes sind heldest,
Dn armastand,
Sind lunastand
Sull taewa ukse lahti tein'd.

Wiihil: Nüüd paistab meile kauniste.

Oh Jõulu-öö, kuis oled sa
Meil oma taewa walgega

Ja pimedas nii selge!
Maailma sees, kus pimedus,
Ei mõisteta, kuis meie seas
On täna nõnda walge! —
Waesed, kurwad
Seda teadwad, rõõmustawad, ennast temast.
Kes toob elu neile taewast.

Sa armas taewa kuningas
Ja patuste truu abimees,
Kuis oled nõnda madal?
Et sa mind wõiksid lunasta',
Seks jätab rõõmu, taewast ka;
Nii abi tood mu hädal.
Wõta, minu
Südant sõimeks, kingituseks, kus ja hingad
Senni kui mind taewa saadab.

Su sõime ümber koguwad
En'd täna kõik su alamad,
Ring on nii rõõmsad waimus!
Nüüd ilmale on tulnud see
Kes Paradiisis tõutati,
See armas, kallis Jeesus:
Ei ma, taõa
Enam karta, waid armasta oma Peastjat,
Uue elu alustajat.

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt.

Kui keisri Augustuse käest
Läks sõna wälja juurest wäest,
Et kõik maailm saaks kirjutud,
Ja rahwas üles arwatud.

Siis selle seatud ajal weel,
Ka Josef, Maria läksid teel,
Betlemma poole minema
Et üles kirjutud saats' ka.

Nad teadsid küll, et ligi päew,
Mill tõutus ju tõeks lääb.
Mis ingel öölnud Marial',
Et pidi saama kaima peal.

Ja poja tooma ilmale,
Kes on see Issand Jesuke,
Kes peastab rahwast pattudest,
Ta kuningriik jäeb igawest.

Pea lõpes ära nende tee
Ja pime öö ju oli kae,
Kui jõudsid Betlemma teal
Paks rahwas täitis majad seal.

Wist palusid nad mitme käest,
Et ruumi saaksid ka jeks ööks
Wõis saada küll neil' näidetud
Et majad kõik ju täidetud.

Ju pidid jäema uulitsal'
Et wäga hilja tulid Teal,
Siis weel üht aset leiti seal,
Betlemma lautas põhu peal.

Ei olnud neil seal küündla tuld,
Ei tulnud Marial seal und
Sest et ju oli kätte tuln'd
See maha saama aeg ja tund.

Siis tõi ta poja ilmale,
Kes Jumal on ja inime,

Ja mähtis teda sõime sees.
Nii hingas Looja looma ees. •

Need karjatsed seal teiste seas,
Kes karja väljal hoidsid heast
Wist kõnelesid Messiaast,
Kes tõutatud Betlemmast.

Suur walgus kuumas taewa all,
Üks ingel ilmus nagu wälk,
Ja kuulutas neil rõdmuga:
„Teil sündind Önnistegija!“

„See olgu teile märgiks ees,
„Et laps seal magab sõime sees,
„See armas Jõsand Jesus Krist,
„Kes saadab rahu igawest.“

Rui nendel rõdmu sõnum läe
Ei ingel kauem' senna järe,
Ei näe nad enam teda teal,
Waid kuulwad healed taewa all.

Oh ime öö! — nad kuulsid seal
Üht wäga armast laulu healt,
Mis kõlas kõrgel taewa all;
„Auu Jhal', rahu ka maa peal!“

Kõik maailm sai sest rõdmustud,
Et pidi saama peastetud,
Sest taewa auujärje pealt
Poeg isa sülest tuli seal.

See oli tõest üks õnnis öö,
Ja imeline armu töö,
Et Jesus tuli ilmale, —
Siin armu näitma kõigile.

Ta on nüüd meie armu juur,
Sest meie Jõulu rõõm on suur;
See olgu meie Jõulu-puu,
Sest laulgu rõõmsast meie suu.

Kes ei näe Jesust sõime sees
Si palu teda filmavees,
See on üks pime, wilets mees,
Tal igawene piin on ees.

Kes siin maailmas filmavees,
Nüüd armu otsib Jesu ees.
See ükskord üles taewa lääh,
Kus igaweste rõõmu näeb.

Rui ükskord taewas käriseb,
Kõik maailm kaub, wärioseb,
Siis uskjad läh'wad rõõmuga
Siit taewa ingli lauluga.

Wiisil: Ma tulen taewast ülevalt.

Kus on see sündind kuningas,
Kes walitsemas Juuda maal,
Jah Juuda maal ja ilma peal
Peab igal pool nii siin kui seal?

Ta tähti oleme me' näind
Ja tähe peale ots'ma läind,
Tal tahme truudust wanduda
Ja teda ikka teenida.

Ei, ei, Jerusalemmast ta
Oh ilmaaegu otsida,
Eks näe, et täht meid edasi
Siit weikse Betlehemma wiib.

Waat, waat, ju seisab imetäht,
Mis Kristusel on kaunim eht,
Ta seisab ja nii tunnistab:
Siit otsja Jesust kätte saab:

Näe, siin ju Jesus meie ees,
Täis armastust t'al süda sees,
Siis heidkem maha põlwili
Ja andkem t'ale ohwrist.

Waat, Jesus, siin on minu kuld,
Siin süda, täide usutuld,
Sa ise puhtamaks ta tee,
Et kõlbaks hästi sinule.

Ja kulla kõrwas wiiruk ka
Siin suitseb sulle ohwrina,
Sest palume sind südamest:
Et kosta meie waeste eest.

Ja wiimaks lisaks mirri weel,
See on mu patust pöörja meel;
Neid ohwerdame sinule
Too õndsust see eest lõigile!

Omaj. wiisil.

Auu Jesusel; nüüd lapsed laulgem rõõmsast,
Kes enesel meid walitsenud armsast,
Auu Jesusel, auu Jesusel!

Oh rõõmu laul, nüüd tõuse taewa poole
Sell' Isandal, kes kannud me' eest hoole.
Auu kiitus sull', mu Jesusel!

Ra minu heaks ja oled lapses saanud,
Mull' jäenud Beaks, mu pärast kannatanud,
Oh tänu sull'! suur õnn on mull!

Mu südamas sul olgu paras afe.
Seal ela sees, ja teda puhtaks pese,
Ja valgusta, su waimuga.

Rui wiimaks ma su juure tulen taewa,
Siis laulan ka, — et kandsid meie waewa —
Sull' lõpmata: — Halleluja!

Dmal wiijil:

Nüüd ühest wagast mehest ka
Siin wõikem laulu kuulda,
Kes Jesust kindla usuga
On wõtnud taga nõuda.
Mis iial rääkis tegi ta,
Siis ütles ifka rõõmuga:
:,: "Kiidetud olgu mu Jeesus!" :,:

Üks weike ilus linnuke
See oli t'al ka armas;
Kes laulis puuris kenaste
Ja oli wirt ja kärmas.
Mees õpetas need sõnad t'al —
Lind laulis pärast igal a'al:
:,: „Kiidetud olgu mu Jeesus!“ :,:

Nüüd juhtus kord et linnuke,
Seal puurist wälja peasis
Ja filmapilgul rutuste
Siis aknast wälja lendis,

Seal lendas suure rõõmuga
Puust puusse lahke lauluga:
∴ „Riidetud olgu mu Jeesus!“ ∴:

See waga mees nüüd aeda läks
Ja waatas tüki aega
Seal linnu laulmist, lendamist,
Ja katsus teda püüda.
Lind lendas oksast oksasse
Ja laulis ifta rõõmsaste:
∴ „Riidetud olgu mu Jeesus!“ ∴:

Nüüd istus weike linnuke
Just kõrges puu-latwas;
Üks kull siis tuli kiireste
Ja teda küüsi tõmbas.
Nüüd karjas weike linnuke
Sest et tal oli häda kae;
∴ „Riidetud olgu mu Jeesus!“ ∴:

Sel filmapilgul pilwe feest
Üks pilve-mürin kuuldi:
Kull järsku ehmatas nüüd fest,
Ja lastis linnu lahti;
Kull katsus, et sai minema,
Lind laulis jälle rõõmuga:
∴ „Riidetud olgu mu Jeesus!“ ∴:

See waga mees nüüd seisis seal
Ja waatas imeks pannes,
Lind laulis nüüd ta öla peal',
Ei kartnud kinni andes.
Mees wiis ta tuppa tagasi,
Ja laulsid seal siis ühtlasti;
∴ „Riidetud olgu mu Jeesus.“ ∴:

Dmal wiisil.

Need pühad inglid seal,
Kõik laulwad Jumalal',
Wägew on nende heal,
Kui kiitwad teda auuga,
Kinni laetud palgega!
Püha mei' Jumal on
Püha ta on
Püha suur Jumal on!

Seal ingli hulgaga
Siis suure rõõmuga
Ka meie laulame:
Auu olgu püha Jumalal'
Kes armu heitnud meie peal'!
Ka kiitus Jeesusel
Mei' Peastijal
Nüüd olgu igawest.

Dmal wiisil.

Oh lapsukesed, tulge, oh tulge nüüd kõik,
Ja rõõmustes waatke, mis auustuse läik
On taewa all — inglid ka hõiskawad seal:
„Auu Jumalal' kõrges ja rahu maa peal?“

Waat' karjatsed Betlemma lagedal seal,
Neil kuulutab ingel: „waat' peastja on seal,
Ta Betlemma lautas on sündinud nüüd,
Kes pakub teil' rahu ja igawest hüüd.“

Naad ruttawad kärmest sel õnnistud ööl,
Kui inglifid neid juhatus Betlemma pool';
Oh rõõmu! — nad leiwad Jeesuse sealt,
Nüüd hingamast heinde ja hõlgede pealt.

Halastaja ja armuline on Jehowa! Piika meelega
ja ritas heldusest!

Ei ta wõta kõwaste waijelda, ega igaweste wiha
pidada. —

Sest nii kaugel kui hommiku pool õhtu poolt ära
on, nii kaugele saadab ta meie üleastumised meist ära.

Otskui Jsa laste peale halastab, nõnda halastab
Jehowa nende peale, kes teda kartwad. —

E. A. Saar

Kuuntos

Uel.

Päämi.

Pöytä murettus maha
Musta näin pöytä rist
Käsi on känge sunnen puika
Päina sündines jeeus hies:

Pano. lube jaino nann. eljas

hingituste dott.

730 / 786

V 60
2

3.50

Joseph Lindemann

St. Lambert

1886

— — — Sind 10 Kop. — — —